

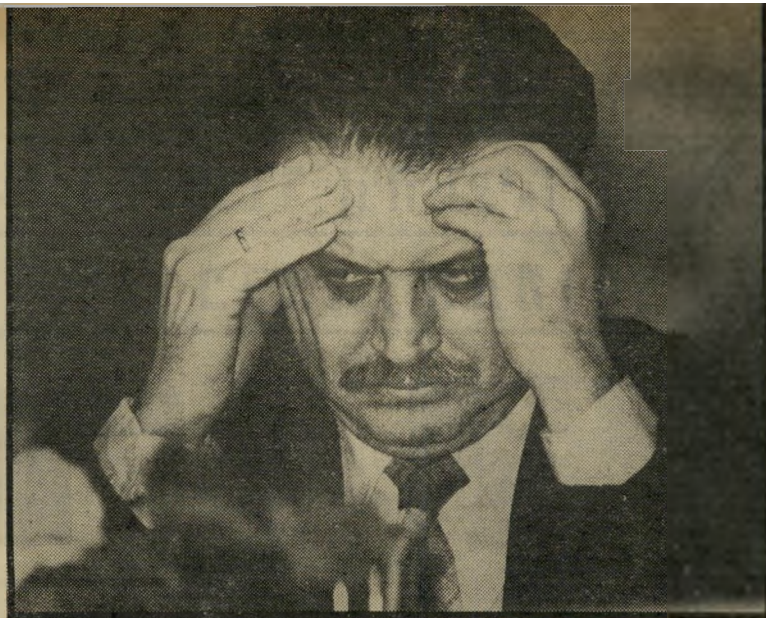
(המשך מעמוד 23)

כאלבין, עם אנשי שריר, ששלט במנגנון המיפלגה. הוא התחיל את דרכו כמזכיר סניף חיפה של המיפלגה, ב-1974. אחר-כך היה מנהל מחלקת האירגון הארצית של המיפלגה, ובסוף 1977 מונה כמזכיר המיפלגה — תואר אירגוני בעיקרו, ולא מינוי פוליטי בכיר, כמקובל במיפלגות אחרות. אחרי ועידת המיפלגה האחרונה, שבה ניצח השר יצחק מודעי, עבר פרבר לעבוד במוניטין ובכספים.

פרבר למד מדעי המדינה בחיפה, סיים תואר ראשון והמשיך בלימודיו לתואר שני. מאוחר יותר למד במשך שנתיים בפקולטה למישפטים בתל-אביב.

„זרכו של היטלר“

את פעילותו הציבורית התחיל פרבר בתקופת לימודיו הראשונה, באוניברסיטת חיפה. ב-1971 היה פרבר חבר הוועד לענייני תרבות באגודת הסטודנטים של האוניברסיטה. אחד מתפקידיו היה ניהול מועדון הסטודנטים אקסטראה.

שר שריר
מאבק בוועדת הכספים

ולפנות לאחר שנתיים את מקומו כיו"ר הקואליציה לאיש חירות, היום שר-התחבורה, חיים קורפו.

בשירותו של

מיליונר

את ענייני הכלכלה בארץ מכיר שריר היטב מן התקופה הקצרה שבה היה המנכ"ל הראשון של לישיבת התיאום של האירגונים הכלכליים. הוא הכיר את הכלכלה הישראלית גם מצד אחר: המיפלגה הליברלית שבליכוד היא מעין פדרציה של פוליטיקאים הקשורים לקבוצות כלכליות שונות, שגם מנהלים ביניהם לא פעם מאבקים חריפים על רקע זה. כך, למשל, כאשר הכשיל, בינואר השנה, שר-האנרגיה, יצחק מודעי, את ניסיונו של המיליארדר אייזנברג להשתלט על חברת הדלק 19, האשימו מקורביו את מודעי כי פעל בשירותו של מיליונר אחר הקשור למפלגה הליברלית, ישראל סחרוב.

מעט קודם לכן, בחודשים נובמבר ודצמבר 1980, חודשי הגיאומטריה של הבורסה, התעוררה בהנהלת הבורסה בתל-אביב בעיה קשה, שהתגלגלה והגיעה לוועדת

כאשר הופיע מיקי אלבין בוועדת הכספים של הכנסת, בהזמנת ח"כ

אברהם שריר, כדי למעון לעסקיו בבורסה, נדהמו חברי הוועדה

הכספים של הכנסת. איש העסקים מיקי אלבין, וידידו הפוליטיקאי אברהם שריר, מילאו תפקידים ראשיים בפרשה. התנהגותם של השניים בפרשה זו עשויה לשפוך אור על יחסיהם המיוחדים ביניהם. מיקי אלבין התחיל את דרכו המהירה כלפי מעלה בכלכלה הישראלית, כאשר גילה לאנשי קבוצת אייזנברג את האפשרויות היחידות בימינו הגלומות בבורסה הישראלית. ב-1974 הציע אלבין לחברו

האיש שמינה את פרבר כמנכ"ל מישרד התיירות, אברהם שריר, קדם לפרבר בתפקיד מזכיר המיפלגה הליברלית. שריר (50) הוא עסקן משחר בעוריו. הוא היה מזכיר סיעת הציונים הכלליים בכנסת בין השנים 1954 ו-1964. לאחר-מכן היה מנהל המחלקה הכלכלית של הסוכנות בארצות-הברית במשך כארבע שנים, חזר לארץ לתקופה קצרה, ושוב יצא לארצות-הברית ושימש במשך שלוש שנים נוספות כקונסול כלכלי של ישראל במערב המדינה. כאשר חזר לארץ ב-1973 התחיל לפלס את דרכו שוב במיפלגה הליברלית, תוך השתלטות על מנגנון המיפלגה. הוא נבחר כחבר הכנסת התשיעית והתפרסם לראשונה כאשר סירב למלא את מקומו של סחרוב.

הסכום הנכון. רפי פרבר טען שפשוט רומה עליידי אמרגן זה ועליידי אמרגנים אחרים. הוא גם טען שלא היה שותפו של האמרגן החיפאי, אלא רק עבד אצלו תקופה מסוימת כשכיר, ובעבודתו שם לא עסק כלל בענייני מועדון הסטודנטים, כאשר הזמין אמנים למועדון הסטודנטים, עשה זאת „ישירות מתל-אביב“ כך טען. פרבר הציע שתקום ועדה שתעסוק בהזמנת האמנים, שכן „אמרגנות היא עסק מלוכלך“, כדבריו. את דרישתו של אחד מחברי ועד האגודה, שתבע כי יתפטר, הגדיר פרבר כ„דרכו של היטלר“.

שלושה שבועות לאחר שהופיעה הכתבה הראשונה בפורטל מורטס התפטר רפי פרבר מתפקידו בוועד אגודת הסטודנטים.

שהיה פתוח בערבי שבת ובמוצאי שבת. במועדון הופיעו אמנים ותימורות ריקודים, והופעלו דוכני הימורים שונים — החל ברולטה של ממש, וכלה בשולחנות של משחקי מזל ידוע, המכונה „שבעיפיי שלוש“, הרולטה והדוכנים הללו הופעלו עליידי אנשים שהיו מקורבים לעולם התחתון.

מיד אחרי תחילת שנת הלימודים ב-1971 הופיעה בשבועון הסטודנטים של חיפה,

מנכ"ל פרבר
דיווח מהמערכת

לכיתה בבית-הספר, יונתן זוכוביצקי, לרכוש חברה רדומה, בעלת מאפיה שהיתה רשומה בבורסה, בשם פיריון. זוכוביצקי, אחד מחתניו של אייזנברג, הסכים לרעיון, ופיריון התחילה לקנות חבורות, להנפיק מניות בבורסה, ובדרך זו לגייס כסף מהציבור ולהעלות את אלבין למקום מכובד בקהיליית העסקים הישראלית. במשך הזמן הפך אלבין שותף גם בחברת הברוקרים של קבוצת אייזנברג, נשואה, וכך הגיע אל מעמד מיוחד במינו בבורסה הישראלית, כאשר מצד אחד הוא שותף לחברות שניירותיהן נסחרות בבורסה, ומצד שני הוא שותף לברוקרים, שתפקידם לייצג את קוני המניות וגיירות הערך.

סיכסוכו של אלבין עם הנהלת הבורסה, והסיוע שקיבל משריר בוועדת הכספים של הכנסת קשורים לשותפותו של אלבין בחברת קיטריה מקרקעין. חברה זו שייכת לקבוצת אייזנברג, ויש בה מניות גם למיקי אלבין ולמסעדה טדי שאולי. ברשות החברה, שנקנתה בסכום של 1.5 מיליון דולר, היו 133 דונם (המשך בעמוד 76)

„בית אסיה“ של אייזנברג
מישרד לסייעת שריר

מיליונר אלבין
שותפות בפיריון ובקיטריה

פורט מורטס, כתבת-ענק ובה גילויים על איסדרים במועדון הסטודנטים. דווח שם על כניסת מאות אורחים ללא תעודות סטודנט, ועל כניסת עשרות אנשים חניפי אייזנברג, רובם „אורחים“ של חברי ועד אגודת הסטודנטים. התברר שמפעיל הרור לטה לא שילם לאגודת הסטודנטים פרוטה עבור הזיכיון, ומפעילי שולחנות ההימורים הקטנים שילמו סכומים מגוחכים תמורת זיכיונם.

נגד פרבר נאמר שהוא עובד בעיקר עם אמרגן מסויים — מישרד סבן-טלית, ושהוא משלם לחימורות ולאמנים המוזמנים ל-אקסטראה סכומים גבוהים מן המקובל במקומות אחרים.

בעיקבות ההאשמות נערך דיון בוועד אגודת הסטודנטים, שגם עליו דווח בעיתון הסטודנטים. בדיון זה נאמר על פרבר שהיה שותף במישרד-אמרגנות חיפאי, שהיתה לו יד בהבאת אמנים לאקסטראה, והועלו האשמות ספציפיות. בדבר סכומים גבוהים מהמקובל ששולמו לאמרגנים מסויים. אחד האמרגנים הללו החזיר לאגודת הסטודנטים, בעיקבות הדברים הללו, את ההפרש שבין המחיר שגבה מהאגודה ובין